

DZIEN POLSKI

REDAKCJA
ADMINISTRACJA
WARSZAWA, SZPITALNA 1
TEL. RED. 680-54, ADM. 649-04

CENA EGZ. 20 GR.

CZYTAJCIE DZIS:

PODNIOSŁE UROCZYSTOŚCI
NA JASNEJ GÓRZE
I W GDYNI

NAPRĘŻONA SYTUACJA
W NIEMCZACH

NAGŁY ZGON KS. STANI-
SŁAWA LUBOMIRSKIEGO

Nr 225.

WARSZAWA, Wtorek 16 sierpnia 1932 r.

Rok IX.

Z OSTATNIEJ CHWILI

Polskim górnikom nie grozi wysiedlenie z Belgii

BRUKSELA (PAT). W sprawie wysiedlenia polskich emigrantów z Belgii, czego domagali się otwarcie belgijscy socjaliści, wypowiedzieli się teraz dyrektorzy kopalń. W ostatnich czasach wskutek złamania przez związki zawodowe wszystkich przyrzeczeń i zobowiązań wobec dyrekcji kopalń, te ostatnie zmuszone zostały zmienić zupełnie taktykę wobec socjalistów i nie mogą dojść do porozumienia z robotnikami miejscowymi, oparli się na cudzoziemcach. W chwili obecnej najmocniej przeciw redukowaniu górników obcych, a tem samem wydaleniu ich z Belgii opowiedziały się same dyrekcje kopalń.

BRUKSELA (PAT). W związku z bardzo ciężką sytuacją emigrantów polskich w Belgii z powodu przedłużającego się strajku, dała się zauważyć ofiarność społeczeństwa polskiego we Francji, której położenie jest również bardzo ciężkie. We Francji północnej, gdzie kolonie polskie są najliczniejsze emigracja polska spieszy z wydatną pomocą głodującym swym rodakom w Belgii. Na ogólną liczbę 30.000 głów polskiej emigracji w południowej Belgii, w sytuacji bardzo krytycznej znajduje się około 10.000 Polaków. W Belgii półn. sytuacja przedstawia się pomyślniej.

Narady w Waszyngtonie

LONDYN (PAT). Z Waszyngtonu donoszą, że wczoraj odbyła się w departamencie stanu konferencja w sprawie odbytych niedawno w Londynie rokowań morskich angielsko-amerykańskich. W konferencji wzięli udział zastępca sekretarza stanu Pastle, admirał Hebburn i generał Simons. Rozpatrywana była również sytuacja, jaka się wytworzyła w związku z odroczeniem konferencji rozbrojeniowej. Żadnej decyzji nie

powzięto. Nie jest wyłączone, że ambasador amerykański w Brukseli Hugh Gibson uda się do Londynu celem nawiązania rokowań z rządem angielskim w sprawie redukcji tonażu okrętów wojennych poszczególnych kategorii. Przedmiotem dyskusji była także sprawa udziału Stanów Zjednoczonych w międzynarodowej konferencji gospodarczej, która nie będzie prawdopodobnie zwołana przed zimą r. b.

Japoński ambasador—wodzem naczelnym w Mandżurji

PARYŻ (PAT). Prasa francuska przytacza tekst noty, w której rząd japoński wyluszcza powody, które zmusiły go wysłać do Mandżurji ambasadora wyposażonego w nadzwyczajne pełnomocnictwa. Rząd japoński uznający oddawna konieczność utworzenia organu zdolnego do skoordynowania rozmaitych instytucji japońskich w Mandżurji, postanowił przeprowadzić zamierzony cel, powierzając zarówno służbę konsularną, jak i naczelną dowództwo armii japońskiej w Mandżurji jednej osobie. Dnia 8 sierpnia naczelnym

wodzem, a jednocześnie nadzwyczajnym ambasadorem japońskim w Mandżurji mianowany został generał Muto. Nominacja na ambasadora z powierzeniem misji specjalnej opiera się na dekrete cesarskim z roku 1917, według którego może być mianowany nadzwyczajny ambasador, o ile wypadki wymagają delegowania dyplomaty zagranicę dla dokonania specjalnej misji. Gen. Muto nie posiada zatem żadnych listów uwierzytelniających i nominacja jego dokonana została jednostronnie przez Japonię.

Przesilenie gabinetowe w Chinach

PARYŻ (PAT). Na wczorajszym posiedzeniu rząd chiński postanowił przyjąć dymisję Czang-Tsue-Lianga oraz propozycję Czang-Kai-Czeka, zmierzającą do utworzenia nadzwyczajnej komisji wojskowej. Komisja ta z siedzibą w Pekinie, składająca się z 13 generałów, wybierze ze swego grona komitet trzech, który będzie urzędował pod przewodnictwem Czang-Kai-Czeka w permanencji. Co do dymisji premiera Wang-Czen-

Weja, rząd chiński postanowił w dalszym ciągu czynić wysiłki w celu cofnięcia przez niego dymisji.

PARYŻ (PAT). Marszałek Czang-Kai-Czek, wysłał ponownie do Wang-Czen-Weja telegram z prośbą o cofnięcie dymisji. Czang-Kai-Czek, dodał, iż postara się rozwiązać kwestję Północnych Chin ku zupełnemu zadowoleniu Wang-Czen-Weja.

ROZWÓJ ZJEDNOCZENIA POLSKIEGO

DYNABURG (PAT). Od chwili otwarcia Polskiego Zjednoczenia Narodowego w Łotwie na terenie państwa łotewskiego otwarto już 15 oddziałów Zjednoczenia. W kolejności powstały oddziały w następujących miejscowościach: Krasławiu, Rzeżycy, Dynaburgu, Neubornie, Grzywie, Indrycy, Okolicy, Jasmuży, Lipawie, Ilkuszcie, Jakobsztacie, Elernie, Laucieniszkach, Rydze i Sventenie.

HITLER „OBYWATELEM HONOROWYM”

BERLIN (PAT). W miejscowości kąpielowej Doberan w Meklemburgji rada miejska uchwaliła przyznać Hitlerowi obywatelstwo honorowe. Główna szosa w miasteczku otrzymała nazwę ulicy Hitlera.

UCIECZKA 23 WIEŹNIÓW

N.-JORK (PAT). W miejscowości Granite w stanie Oklahoma, 23 więźniów zbiegło z miejscowego zakładu karnego, z których 4 tylko zostało ujęte. Zbiegli złościny szerszą postrach w okolicy, dopuszczając się rabunków i wymuszając terorem okupy od przejeżdżających automobilistów.

OLBRZYMI POŻAR W OKOLICY LILLE

LILLE (PAT). Duży pożar zniszczył całkowicie fabrykę wyrobów drzewnych w Armen-tieres, przynosząc milionowe szkody. Kilkadziesiąt robotników zostało pozbawionych pracy. Gwałtowność ognia zagrażała całej dzielnicy miasta i dopiero dzięki przybyciu straży pożarnej z sąsiedniego Lille, pożar zlokalizowano.

NAGŁY ZGON Ś. P. KSIĘCIA STANISŁAWA LUBOMIRSKIEGO

Dzisiaj w godzinach rannych doszła do Warszawy żałobna wiadomość o nagłym zgonie najwybitniejszego działacza i kierownika sfer gospodarczych oraz finansowych Polski — ś. p. księcia Stanisława Lubomirskiego.

Ś. p. ks. Stanisław Lubomirski wyjechał w piątek ub. tygodnia na wypoczynek do Karlsbadu, gdzie już w sobotę zaniemógł. Po parodniowych cierpieniach, dzisiejszej nocy życie zakończył.

Tragiczna wiadomość o śmierci ś. p. ks. Lubomirskiego, do ostatniej chwili niezwykle czynnego na naczelnym stanowiskach: prezesa Centr. Związku Przemysłu Polskiego, prezesa Banku Handlowego w Warszawie, prezesa Modrzejowskich Zakładów Przemysłowo - Górniczych i bardzo wielu innych — rozeszła się szybko po mieście, wywołując uczucia szczerego żalu i przygnębienia.

URLOP POSŁA POLSKIEGO W BERLINIE

Posel Rzplitej w Berlinie dr. Alfred Wysocki, rozpoczął wczoraj urlop wypoczynkowy. Zastępować go będzie radca Wyszyński jako chargé d'affaires.

JAPOŃSCY EKSPERCI NA SESJĘ L. N.

PARYŻ (PAT). Japońskie min. wojny wysłało do Genewy pułkownika Ishihara oraz podpułkownika Tsuchinaschi w charakterze ekspertów przy delegacji japońskiej na sesję Ligi Narodów, jaka się odbędzie w listopadzie. Pułk. Ishihara jest oficerem sztabu generalnego armii japońskiej w Mandżurji, a podpułk. Tsuchinaschi — specjalistą w kwestiach Ligi Narodów.

AKCES FINLANDJI DO PAKTU FRANCUSKO-ANGIELSKIEGO

HELSINGFORS (PAT). Na jednym z ostatnich posiedzeń rady ministrów prezydent republiki postanowił akces Finlandji do francusko-angielskiego paktu zafiania. Akces Finlandji nastąpi bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

SUKCESY ALPINISTÓW-POLAKÓW

PARYŻ (PAT). Polska grupa turystyczna Walcer, Wroński i Konarkiewicz, dotarła do jednego ze szczytów Mont-Blanc grania Aiguille Blanche de Peteret. Czas marszu ze schroniska Wamba do schroniska Vallot — 65 godzin. Jest to najtrudniejsza droga w całych Alpach.

MASOWE PRZEMYTNICTWO

ESSEN (PAT). Przemysłnictwo na zachodniej granicy Niemiec wzrasta z dnia na dzień. Dochodzi do tego, że bandy przemytników w biały dzień przechodzą granicę, stacząc ze strażą graniczną formalne bitwy. W miesiącu lipcu straż graniczna przytrzymała około 3.200 osób, u których skonfiskowała m. in. 1.162.391 papierosów, 2.100 kg. tytoniu, 8 tys. kg. kawy, 21 tys. kg. cukru i t. p.

GROŹNY DELFIN

SYRAKUZY (PAT). Po daremnych próbach wyłowienia olbrzymiego delfina, który od kilku dni zrywał sieci rybne, w okolicy pożerając złowione ryby, urządzono obławę z udziałem najlepszych strzelców. Po dwugodzinnych poszukiwaniach i gonitwie, udało się jednemu ze strzelców roztrzaskać celnym strzałem czaszkę delfina. Okazało się, że był to olbrzym długości 4 metrów i wagi ponad 4 t. i pół kwintali.

HOŁD CAŁEJ POLSKI U STÓP JASNEJ GÓRY

W przecudnych potokach sierpniowego słońca Polska obchodziła wczoraj święto swojej Opiekuńki i Nadziemskiej Królowej. Nieprzejrzane, półmilionowe tłumy, które morzem głów otoczyły Jasną Górę, były imponującym hołdem całego Narodu, składanym u stóp Matki Bożej.

Uroczystości wczorajsze miały swoją wielką, wspaniałą wymowę. Teraz właśnie, kiedy świat cały wstrząsany jest paroksyzmem niepojętego kryzysu, wyrządzającego nieprawdopodobne спустoszenia w dziedzinie moralnej — nie tylko materjalnej — myśli i uczucia nasze biegają do stóp Jasnej Góry, tak jak bywało dawniej, jak bywało przed wiekami.

Dzisiaj i to szczęście jest naszym udziałem, że nie tylko naród polski oddaje się pod szczególną opiekę Częstochowy, lecz i Państwo coraz wyraźniej zspala się z niespożytą siłą moralną, jaka płynie z głębokiego ducha religijnego naszego ludu. Podniosła i niezapomniana chwila było wczorajsze ukoronowanie się Majestatu Rzeczypospolitej wobec Majestatu Boskiego. Płyńcie stąd krzepiąca wiara, płynięcie ufność w rozproszenie ciężkich chmur i zwalczenie przeszkód, piętrzących się na drodze mocarstwowego rozwoju Rzeczypospolitej, dawnymi szlakami Jagiellonów, Batorego i Sobieskiego.

Spadkobierców tych wielkich tradycji witało wczoraj Polskie Morze. Zwarte szeregi Legionistów przybywających na swój doroczny zjazd do Gdyni, były dobitnym uzupełnieniem obrazu dziejszej Polski.

Od Mszy św., odprawionej na wybrzeżu Wilsona, poprzez szereg przemówień, defiladę i wspólny obiad koleżeński — wszędzie przewijał się gorący sentyment myśli patriotycznej, czerpiącej wytrwałość do zmagania dnia dzisiejszego i zapal do walki jutrzejszej, w bohater-skich przeżyciach dnia wczorajszego. Historyczne sztandary pułków legionowych, niesione z pietyzmem na czele pochodu, to widomy symbol nierozdzielnej łączności Polski dawnej z Polską przyszłą — poprzez przeżycia dzisiejsze.

Stonieczne dwa dni ubiegłych świąt były krzepiącym przeglądem sił, jakimi nasze pokolenie zamierza wykuwać swoją przyszłość. Będzie to solidarny wysiłek wszystkich czystych serc i nie zaćmionych nienawiścią umysłów. Przylączyliśmy się całym sercem do wezwania natężonego kaznodziei, który od stóp Obrazu Jasnogórskiego upominał:

„Wykorzeźmy nienawiść z serc naszych, idą ciężkie czasy, trzeba nam hartu ducha, trzeba samozaparcia się siebie. Nienawidzić się Polakom nie wolno, bo nienawiść nie buduje, lecz burzy. Nie wiercie tym, co głoszą hasła nienawiści. Trzeba się kochać i to we wszystkich bez wyjątku obozach. Ciężkie przeżywamy czasy, ale ufamy, że wytrwamy i pokonamy wszelkie trudności. Idąc za głosem Najświętszej Marii Panny módlmy się do Niej, aby, tak jak już niejednokrotnie, wstawiła się za nasz naród, aby mógł kroczyć ku mocarstwowemu rozwojowi i świetlanej przyszłości”.

Uroczystości jubileuszowe na Jasnej Górze zaczęły się w sobotę, wieczorem, o godz. 7-ej wielką procesją Marjańską. Wieża Jasnogórska i tak zw. „Szczyt”, były oświetlone rzesłściami a na samym wierzchołku wieży, umieszczono duży krzyż, ubrany w zieleń i iluminowany.

Główne uroczystości jubileuszowe rozpoczęły się w niedzielę z udziałem P. Prezydenta Rzplitej i J. Em. Ks. Prymasa Hłonda. Na powitanie dostojników Kościoła i państwa, ustawiły się pielgrzymki ze sztandarami, duchowieństwo zaś utworzyło szpaler. Niestety, z powodu uszkodzenia autobusu w drodze Ksiądz Prymas nie mógł przybyć w oznaczonym czasie.

P. Prezydent przybył do Częstochowy o g. 6-ej m. 20 wieczorem. Na granicy powiatu powitali Go, wojewoda kielecki, Paclorkowski, dowódca O. K. IV gen. Małachowski oraz starosta Kühn. Na Nowym Rynku powitał P. Prezydenta Ks. biskup Kubina. Po przemówieniach powitalnych komisarza rządu m. Częstochowy, p. Mazura, oraz przedstawiciela Komitetu Obywatelskiego, dyr. Płodowskiego, dzieści wręczyły Dostojnemu Gościowi wianki kwiecia. Następnie Pan Prezydent w towarzystwie Ks. biskupa Kubiny, odjechał w kierunku Alei Sienkiewicza, gdzie powitany został przez korpus oficerski, poczem udał się pieszko na plac Podjasnogórski. Tu przemówienie powitalne wygłosił przewodniczący Komitetu i prezes Akcji Katolickiej na diecezję Częstochowską, szambelan papieski dr. Wasilewski. U stóp Jasnej Góry Głową Państwa powitał generał OO. Paulinów, O. Plus Przeddziecki, poczem w uroczystej procesji wprowadził do kościoła, a następnie do kaplicy Matki Bożej, gdzie P. Prezydent krótką chwilę spędził na modlitwie.

Następnie na wały klasztorne wyszła wielka procesja eucharystyczna, celebrowana przez Ks. biskupa Tymienieckiego. Za Celebrantem postępował P. Prezydent w otoczeniu domu cywilnego i wojskowego oraz przedstawicieli władz. Procesja po okraśnieniu klasztoru weszła na Szczyt do ołtarza, gdzie umieszczono monstrancję z Najśw. Sakramentem. Duchowieństwo z ludem odśpiewało litanię do Serca Jezusowego, poczem na kazalnicy wstąpił Ks. biskup Kubina, wygłaszając kazanie.

Na wstępie kaznodzieja powitał w serdecznych słowach P. Prezydenta Rzplitej i reprezentanta prezesa Rady Ministrów oraz Rządu, ministra Jędrzejewicza, przedstawicieli władz wojskowych i cywilnych.

Przybył Panie Prezydencie do Częstochowy — mówił m. in. ks. Kubina — jako najdostojniejszy pielgrzym do domu Najświętszej Marii Panny. Gdy ty tu jesteś, to i cały naród jest u stóp Królowej Korony Polskiej. Polska zawsze wierna była Bogu i dziś wiara głęboko jest zakorzeniona w sercach Polaków. Jak dawnej Polska łączyła się z Częstochową, tak i dziś Włodarz Rzeczypospolitej przybywa do krynicy wiary polskiej, dokumentując łączność teraźniejszości z przeszłością. Za Twój przyjazd dziękujemy Ci Dostojny Panie.

Żyjemy w wyjątkowo trudnych czasach. Niepokój trapi społeczeństwa całego świata, kryzys gospodarczy podcina organizmy poszczególnych narodów. Ginie stary porządek, rodzi się jakgdyby nowy świat. My, Polacy, którzyśmy wywalczyli sobie niepodległość, jesteśmy powola-

ni, aby stworzyć ten nowy świat. Nie wolno nam poddawać się pesymizmowi, nie wolno się nam załamywać. Winniśmy z wiarą iść w przyszłość, budować nową Polskę. Przed cudownym obrazem Najśw. Marii Panny Częstochowskiej módlmy się do Stwórcy, módlmy się, aby Bóg pozwolił nam pokonać wszelkie stojące przed nami trudności, ale prosimy Stwórcę, aby dał nam siłę i wolę do ostatecznego zwycięstwa. Módlmy się za dostojnego Pana Prezydenta Rzplitej, prosimy Boga, aby w łączności z P. Prezydentem społeczeństwo przetrwało obecny ciężki kryzys gospodarczy i przystąpiło do dalszej pracy nad ugruntowaniem potęg naszego państwa.

Kazanie ks. biskupa Kubiny, wywarło na obecnych głębokie wrażenie. Po odśpiewaniu przez tłumy pielgrzymów pieśni „Święty Boże” p. Prezydent udał się do swych apartamentów do klasztoru jasnogórskiego, gdzie złożył mu wizytę J. Em. ks. Prymas, Hłond przybyły z opóźnieniem do Częstochowy wskutek defektu w samochodzie.

Przez całą noc odbywała się adoracja przed Najświętszym Sakramentem, wystawionym na ołtarzu przed Szczytem. Olbrzymie tłumy zalegały place pod Jasną Górą.

ŚWIĘTO LEGJONISTÓW W GDYNI

PRZYJAZD UCZESTNIKÓW

Morze polskie przyjęło legionistów, którzy zjechali dziś do Gdyni na swój XI-ty Zjazd piękną pogodą. Ze wszystkich stron kraju od wczesnego rana zjeżdżać zaczęły na dworzec gdyński pociągi zwykłe i specjalne — składające się częstokroć z ponad 30 wagonów — z których wysypywały się setki uczestników Zjazdu.

W niedzielę przybył do Gdyni inspektor armii, gen. dywizji Rydz-Śmigły, powitany na dworcu przez komitet zjazdowy.

O godzinie 10 rano zaczęły przybywać sztafety motocyklowe, rowerowe i piesze, oraz sztafeta konna pomorskiej brygady kawalerii.

UROCZYSTOŚĆ NABOŻENSTWA

Na godzinę 10 m. 30 rano wyznaczone zostało nabożeństwo na molo Wilsona przed specjalnie ustawionym tam ołtarzem. W krzesłach zasiadli przedstawiciele rządu z ministrem inż. Boernerem, wice-ministrami Kocem, Starzyńskim, Piestrzyńskim, Gallotem, prezes Sławek, generał z gen. Rydzem-Śmigłym, gen. Orlicz-Dreszerem, gen. Burhardt-Bukackim na czele. Obok zajęli miejsca oficerowie polskiej floty wojennej z komandorem Unrugiem oraz powstańcy z 1863 r. Z drugiej strony zasiadli delegaci kombatantów zagranicznych, a więc prezes FIDAC'u płk. White, wice-prezes FIDAC'u na Francję p. Taudiere, dalej przedstawiciele fińskiej gwardii obrony narodowej oraz przedstawiciele ochotników armii rumuńskiej.

Ze szczególną uroczystością odbyło się przeprowadzenie z gmachu towarzystwa „Żegluga Polska” przed ołtarz

W poniedziałek, jak dnia poprzedniego, nabożeństwa rozpoczęły się od prymarii. Tego dnia uroczystość na Jasnej Górze miała potrójny charakter. Było to bowiem święto Wniebowzięcia N. M. P., jubileusz 550-lecia przeniesienia cudownego obrazu z Betza oraz rocznica zwycięstwa bitwy pod Warszawą. Ten potrójny charakter uroczystości znalazł swe podkreślenie w kazaniu o. Rostworowskiego.

Procesja z cudownym obrazem, który wynieśli z kaplicy Ojcowie Paulini, wyruszyła o godz. 10-ej i pół. Za obrazem postępował Pan Prezydent, minister Jędrzejewicz, korpus oficerski i przedstawiciele władzy. Sumę pontyfikalną celebrował Ksiądz Prymas, a kazanie na temat: „Czem jest i była dla polskiego życia religijnego Częstochowa?” wygłosił o. Rostworowski. Po kazaniu wszyscy stojąc, odśpiewali „Wierzę w Boga”, a po sumie J. Em. Ks. Prymas udzielił zebrany błogosławieństwa. Na zakończenie odśpiewano „Boże coś Polskę” oraz „My chcemy Boga”.

Po nabożeństwie w refektarzu klasztornym odbył się obiad, w którym wzięli udział Pan Prezydent Rzplitej, Ks. Prymas, Księża biskupi, przedstawiciele władz oraz całe zgromadzone w Częstochowie duchowieństwo. Po obiedzie Pan Prezydent złożył wizytę Ks. Biskupowi Kubinie, poczem opuścił miasto.

W godzinach rannych P. Prezydent przyjął delegację miasta Betza z ks. kanonikiem Demitrowskim na czele. Delegacja wręczyła Panu Prezydentowi cenny ryngraf Matki Boskiej Częstochowskiej projektu artysty rzeźbiarza Batowskiego. Jest to kopia, której oryginał, trzy razy większy, pielgrzymka z Betza złożyła w dniu 25-ym b. m., jako votum, ojcom Paulinom. Jako inne dary jubileuszowe ojcowie Paulini otrzymali również cenny ryngraf Matki Boskiej Ostrobramskiej, darowany przez pielgrzymkę z Wilna, oraz złoty kielich od ks. Sanguszkowej.

Z Księża Biskupów prócz J. Em. Ks. Prymasa Hłonda i J. E. biskupa Kubiny przybyli na uroczystości jasnogórskie J. E. Ks. biskup Tymieniecki i J. E. Ks. biskup Kubicki, sufragani Sandomierski. Według obliczeń ilość uczestników pielgrzymek wyniosła przeszło 400.000 osób.

Wspaniała uroczystość na Jasnej Górze odbyła się we wzorowym porządku i w niezwykle podniosłym nastroju. Niestety, jak donosi K. A. P., w ostatnim dniu wieczorem uroczystości zostały podobno zakłócone niepożądanym wybrykiem grupy nieznanych osobników, która wpadła jakoby na dziedziniec i poczęła przewracać klęczących, szelając z rewolwerów w górę. Powstało zamieszanie. Stało się to w chwili, kiedy po nabożeństwie wieczorem kazanie ze Szczytu wygłosił o. Paulin Jędrzejewski.

Drobny ten incydent sygnalizowany przez K. A. P. nie był wogóle zauważony przez olbrzymią większość zgromadzonych wokół Jasnej Góry wiernych.

7-miu historycznych sztandarów legionowych, wśród których znajdował się również sztandar I-ej Brygady. Poczet sztandarowy w historycznych mundurach legionowych prowadził gen. Galica. Sztandary eskortowała kompania marynarki wojennej z orkiestrą. W chwili, kiedy sztandary wyniesiono na molo Wilsona i ustawiono po lewej stronie ołtarza, kontrtorpedowiec „Wicher” oddał salwę honorową z 21 wystrzałów armatnich.

Wśród ogólnej ciszy i skupienia ks. biskup dr. Okoniewski w asyście kleru odprawił mszę świętą. Po mszy na kazalnicy wstąpił kapelan legionowy ks. Antoszek i wygłosił podniosłe kazanie. Kaznodzieja zwrócił się pod koniec z prośbą do ks. biskupa Okoniewskiego o udzielenie błogosławieństwa dla Rzplitej, zgromadzonych tłumów i dla słów jego kazania. Ks. biskup Okoniewski podniósł się z miejsca, za nim uczynili to samo wszyscy obecni. Pochyliły się sztandary i z ust dostojnego kapłana popłynęły serdeczne słowa błogosławieństwa.

A K A D E M J A

Bezpośrednio po nabożeństwie odbyła się Akademia zjazdowa, zagajona przez prezesa gdyńskiego oddziału Związku Legionistów p. Briefa, który powitał obecnych oraz odczytał depesze nadesłane przez P. Prezydenta Rzplitej i p. premiera Prystora.

PRZEMÓWIENIE MIN. BOERNERA

Na Akademii pierwszy głos zabrał jako delegat Rządu p. minister Boerner, wygłaszając przemówienie treści następującej:

— Gdy Komendant Piłsudski z mieczem bronił imienia i honoru narodu polskiego, byliście żołnierzami czynu i hartu.

Gdy Komendant Piłsudski mieczem wykuwał granice Najjaśniejszej Rzplitej, byliście żołnierzami czynu i hartu.

Gdy Komendant Piłsudski mieczem bronił mocarstwowego stanowiska Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, byliście żołnierzami czynu i hartu.

Dziś, gdy obecny rząd, który w istocie swej jest rządem Komendanta Piłsudskiego, walczy z trudnościami gospodarczymi, obejmującami nieomal cały świat, rząd jest pewny, że jako zahartowani żołnierze dopomóżecie państwu polskiemu przezwyciężyć i tego wroga”.

PRZEMÓWIENIE PREZESA SŁAWKA

Następnie wszedł na trybunę prezes Sławek.

Im bardziej posuwamy się w lata — rozpoczął prezes Sławek — tem dalszemi stają się wspomnienia minionych walk, tem bliższemi zaczynają być pytania wkraczające w przyszłość — tę dalszą, która gdzieś po nas dopiero nastąpi.

Nie mam zamiaru zajmowania Was i siebie zgadywaniem przyszłych zdarzeń. Niech się tem zabawiają ludzie, którzy rolę swoją ograniczają do biernej obserwacji, do bezpłodnej krytyki i dawania rad — niby zbawieńnych, w istocie nierealnych.

My nie tak pojmujemy naszą rolę. Nasz stosunek do życia jest inny. Każdy z nas miał w sobie gotowość dania swego wysiłku, zaryzykowania życiem, aby się ziszczało to, co było naszym marzeniem i naszym zamiarem. To też, gdy chcę dzisiaj uwagę Waszą zająć zagadnieniami przyszłości, to pragnę postawić wyraźnie pytanie, co my mamy uczynić, aby ta przyszłość była taka, jaką mybyśmy ją chcieli widzieć.

Biegu rzeczy przyszłych zgadnąć nie można, lecz można chcieć, aby wśród nieskończonej rozmaitości zainteresowań, wśród prądów, nurtujących umysły i nadających ogólny kierunek wysiłkom ludzkim — pewne prawdy wybijały się na czoło, stawały się dorobkiem i wartością w życiu, stawały się regulatorem obowiązującym.

Tego można chcieć i — wierzę, że przynajmniej w pewnym stopniu można osiągnąć.

W społeczeństwie, które tyle lat przez niewolę było deprawowane, wysuwają się ponad wszystko inne dwa zagadnienia: po pierwsze — potrzeba odrodzenia dumy narodowej i ambicji państwowych, tak nierozłącznie związanych z poczuciem honoru osobistego; po drugie — chęć i gotowość społeczeństwa układania własnymi rękami cegiełek pod budowę wielkości własnej Ojczyzny.

Oba te zadania są bardzo niełatwe. Bo — jak zrobić, aby byłe zaprzaniec, wysługujący się obcym czynnikom, nie deklamował też na temat honoru i miłości Ojczyzny. Musi tu działać nacisk opinii publicznej — tak ostrej i bezwzględnej, aby umiała kwalifikować według istotnych wartości, według czynów, a nie według frazesów lub formalistycznych przepisów kodeksów honorowych.

Przeszliśmy w szkole Komendanta przez Legiony, wielu z nas przez Polską Organizację Wojskową, a wielu już przedtem przez Organizację Bojową. Może, rozmyślając nad naszymi przeżyciami, zdołamy znaleźć drogi i metody podniesienia i rozszerzenia w narodzie poczucia honoru i ambicji państwowych. Może wskażemy ten głęboki związek, jaki istnieje między włożeniem własnej pracy a dumą z osiągniętych rezultatów.

Dziś, gdy dorastają i w życie wchodzi młodsze roczniki, gdy całe warstwy narodu, zapóźnione w swoim rozwoju, coraz bardziej będą musiały czuć i rozumieć odpowiedzialność za Państwo i jego przyszłość, dziś trzeba rozwinąć w ludziach gotowość do czynnego budowania wspólnego dobra, a z honoru osobistego i ambicji państwowych uczynić wartości żywe, obowiązujące szeroki ogół.

Wierzę, że pod kierownictwem obecnego Ministra Jędrzejewicza będzie je dawać szkoła. Daje je wojsko — wychowując żołnierza. Dają te organizacje, które powołują obywateli do służby na rzecz wielkości i siły Państwa.

My ze swej strony, jako ludzie mający w różnych środowiskach swój głos i swoje znaczenie — musimy ku tym problemom uwagę swoją skierować.

Nie próbujmy ani tym ludzom, którzy do nas się przyłączyli, ani tym młodszy: serjom działaczy, którzy obok nas w życie wchodzi, a później po nas pozostać mają, wmawiać ścisłych doktryn i recept myślenia. Niech myślą sami, niech w nowych warunkach nową rzeczywistość tworzą. Lecz żądamy służby i pracy na rzecz Państwa. Gdy coś w budowanie jego potęg wniesie, to rozwinie w sobie pierwotną dumę państwową.

Niech w ten sposób tworzy się elita lepszych ludzi ze wszystkich warstw Narodu. Niech się zespoli do wspólnej pracy, a przez to zespolenie niech poczuje swoją siłę i — niech ma odwagę żądać, by inni do wartości, jakie ona rozwinię — masleli się podciągnąć.

Dopóki elita moralna nie wytworzy twardych zasad opinii publicznej, karcącej nadużycia i wskazującej winnych, dopóki organy przeznaczone w aparacie państwowym do karania przestępstw — będą się chwaliły łagod-

nością swoich orzeczeń, dopóty to zło będzie się w Polsce panoszyło.

Elita nie może poprzestać na tem, że sama idzie w pierwszym szeregu. Ma ona obowiązek, bo tego wymaga wychowanie Narodu, dbać, aby i inni za nią podążali. Jednych pociągnie zapal i przykład, innych Państwo będzie musiało zmusić środkami, któremi Państwo winno dysponować w stosunku do swoich obywateli.

Jeśli cel, jaki sobie stawiamy, ma wielką i głęboką wartość, to nie bywa on łatwy do zrealizowania, a dla większości będzie się wydawał utopijnym i niemożliwym. Sięgnijmy znowu do naszej niedawnej przeszłości — do historii ostatnich lat trzydziestu. Z socjalizmu — takiego — jakim on był na całym świecie — i wbrew jego zasadniczym nastawieniom — wyrosła u nas organizacja bojowa, walcząca o Polskę. Wbrew kierownictwu większości w łonie partii, masa robotnicza odpowiedziała się za walką zbrojną i za organizacją bojową.

Dalszy przykład: zastaliśmy po wojnie życie polityczne opanowane w Polsce przez partje, dla których dobro Państwa jako całości nie było sprawą najgłówniejszą. Odwołaliśmy się do lepszych ludzi i lepszych instynktów. Może nieodrazu znaleźliśmy posłuch i zrozumienie, bo to, czego myśmy chcieli, zbyt odległe od tego, co przedtem było przyjęte i ustalone. A teraz widzimy, jak coraz więcej ludzi staje razem z nami do pracy i jak coraz głębiej i szerzej przenika nasza myśl przewodnia.

Naród nasz będzie miał dużo zrozumienia dla znaczenia czynnika honoru, lecz, by nadać mu właściwą rolę w życiu — trzeba umieć stawiać poza nawias tych, którzy z honorem nie są w porządku. Twarde normy oczyszczają nas z deprawacji, pozostają po niewoli i tworzą z honoru osobistego i ambicji państwowych najsilniejszą gwarancję potęgi i przyszłej roli Polski.

Cele, które sobie dzisiaj stawiamy — okażą się z czasem również jasne i proste.

LIST MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO DO LEGJONISTÓW

W czasie defilady odczytano z trybuny list odręczny Marszałka Piłsudskiego do uczestników Zjazdu, który przywiozła do Gdyni bratanica Marszałka, przybyła z delegacją wileńskiego Legionu Młodych.

List ten brzmi:

„Drodzy Koledzy i Towarzysze Broni! Nie mogąc przybyć na Wasz Zjazd, muszę choć listownie przesłać Wam serdeczne pozdrowienia. Ile razy biegnę myślą po drogach historii polskiej, tyle razy widzę jasno pokolenia, co „wiosnę mieli w życiu“, by zakończyć stałym refrenem, mówiącym „wiek męski, wiek kłeski“ — refrenem pełnym gorczy i pełnym smutnych zawodów. Jeżeli my wyciągnęliśmy szczęśliwy los na loterii pokoleń i dowiedliśmy, że nie zawsze słowo „męski“ rymuje ze słowem „kłeski“ — to jednak los nie oszczędził nam ani gorczy, ani zawodu. Nie dziwota. Biegliśmy bowiem po drogach i ścieżkach wprost wszystkich dróg Polaków, więc znieść musieliśmy tyle niespodziewanych i niczem niezasłużonych zniewag, a wypić musieliśmy tyle kielichów gorczy, że doprawdy ubiegłe pokolenie pomimo kłesk tylu niewiele mają nam do pozazdroszczenia.

Co do mnie w owe czasy twierdziłem nieraz, że się obawiam, by synowie w tym kraju nie plułi na groby ojców za ich głupotę, że za Polskę krew swoją leli. Na usunięcie tej gorczy z życia polskiego dałem z siebie dużo najcenniejszej pracy, zrobiłem wiele w najcięższym wysiłku, straciłem masę swego zdrowia — i nie sędzę, aby ta moja praca poszła na marne. Gdy zaś tak jest, nie radzę — i to mówię na wszelki wypa-

Musimy przyznać, że w życiu zrealizowało się to, czego myśmy chcieli. Może dlatego, że umieliśmy skupić wysiłek na rzeczy najważniejszej i dotrzymywaliśmy danych przyrzeczeń, może dlatego, że nie uprawialiśmy demagogii pustych frazesów. Umieliśmy i umiemy na krzyki, które nas otaczały i otaczają, patrzeć spokojnie i krzykami nie odpowiadać. Znamy bowiem nasze miejsce w Narodzie, znamy miarę naszej siły i surową twardość naszej służby. To też, gdyby na całość lub choćby skrawek Rzplitej ktoś targnął się poważnie — spotkamy go gotowi, a honorem naszym będzie rzucić na szalę najwyższy, niezlomny wysiłek — zakończył prezes Sławek.

DEFILADA

Po Prezesie Sławku przemawiał jeszcze gen. Rydz-Śmigły, poczem rozpoczęła się defilada, którą przyjęli gen. Rydz-Śmigły i prezes Sławek. Na trybunie oficjalnej ustawionej przy ul. 10-go Lutego, zajęli miejsca generałowie, goście zjazdowi, licznie przybyli przedstawiciele prasy krajowej i zagranicznej oraz delegaci armij obcych.

Defiladę, która trwała ponad dwie godziny, otwierała kompania marynarki wojennej, eskortująca historyczne sztandary legionowe. Następnie gen. Orlicz-Dreszer prowadził grupę legionistów oficerów, pozostających w czynnej służbie. Grupa ta składała się z przeszło tysiąca osób. Za nią ze sztandarami i transparentami maszerowały okręgi Związku Legionistów Polskich. Niektóre z nich, a przynajmniej w części, wystąpiły w strojach ludowych: góralskich, krakowskich, huculskich, śląskich, łowickich itd. Za legionistami postępowały organizacje przysposobienia wojskowego, oddziały strzeleckie, Legion Młodych i Związek Młodzieży Demokratycznej, kilka kompanii Kolejowego Przysposobienia Wojskowego. Wszyscy maszerowali w karnym i wzorowym ordynku. W defiladzie wzięło udział około 30 tys. ludzi.

dek — odczuwać jakąś gorczy czy zawód. Życząc więc możliwie pogodnych nastrojów, pozostaję z Wami myślą i sercem.

(—) Józef Piłsudski

Pikiliszki, 12 sierpnia 1932 r.“.

DEPESZE HOLDOWNICZE

Zjazd Legionistów uchwalił wysłać następujące depesze: do p. Prezydenta Rzplitej, Marszałka Piłsudskiego i Premiera Prystora.

Depesza do p. Prezydenta brzmi:

— Panie Prezydencie XI zjazd Legionistów w Gdyni składa Ci najgłębszy hołd jako najwyższemu zwierzchnikowi Państwa, jako człowiekowi, który umiłował każdy wysiłek pracy, zmierzający ku budowie wielkości Polski. Panie Prezydencie, meldujemy, że dla rozbudzenia sił i twórczych zdolności narodu szczerzyć się nie będziemy.

Depesza do p. Marszałka jest następująca:

— Komendancie! Z Twojego natchnienia i Twojego rozkazu my, legionści byliśmy ręką, która mleczą dobyła dla honoru walki o Polskę. Z Twojej też woli Polska na drogę Odrodzenia weszła i dziś może być dumna z dorobku, który i tutaj nad morzem już osiągnęła. W tym wysiłku dla wielkości Polski, gdy idzie o ryzyko życia jak i o żmudny, szary trud — na nas Komendancie mogłeś i możesz liczyć.

Po obiedzie żołnierskim nastąpiła uroczystość doreczenia komendantowi floty wojennej komandorowi Unrugowi przez gen. Galicę Wielkiej Legionowej Nagrody Przechodniej dla jednostki pływającej za najlepsze wyniki w strzelaniu artyleryjskim.

Po podpisaniu protokołów polsko-gdańskich

WYWIAD P. ZIEHMA

Wczorajsze dzienniki gdańskie zamieściły wywiad prezydenta senatu p. Ziehma w związku z podpisaniem w sobotę trzech protokołów polsko-gdańskich.

P. Ziehm zaznaczył, że nie da się natychmiast usunąć wszelkich istniejących pomiędzy Polską a Gdańskiem trudności w dziedzinie narodowościowej, społecznej i gospodarczej. Sprzeczności gospodarcze i polityczne zaostrzyły się do tego stopnia, że ich dalsze zaożnaczenie zagroziłoby pokojowi europejskiemu, Gdańsk bowiem odgrywa ze względu na swój charakter i stosunek do Ligi Narodów wielką rolę w międzynarodowych stosunkach, zwłaszcza na Wschodzie Europy.

Mocarstwa, należące do Ligi Narodów zapewniły terytorjalną nienaruszalność i polityczną niezależność Gdańska, wobec czego stosunki pomiędzy Gdańskiem a Polską wychodzą poza ramy terytorjów obu krajów. Polityka między Gdańskiem a Polską prowadzona może być tylko na podstawie lojalnego, uwzględnienia istniejących umów. Zagwarantowany przez umowy niemiecki charakter Wolnego Miasta może być zakwestionowany lub zmniejszony. Senat, nie uwzględniający tego, jest w Gdańsku niemożli-

wy. Czy uda się doprowadzić do polepszenia atmosfery politycznej przez podpisanie protokołu, wykaże już najbliższa przyszłość a mające nastąpić uregulowanie punktów spornych w dziedzinie gospodarczej i celnej będzie kamieniem probierczym wartości tych protokołów. O ileby wbrew przypuszczeniom nie dało się osiągnąć współpracy pod względem gospodarczym w stosunkach polsko-gdańskich, nie pozostałoby nic innego, jak ponowne wysunięcie tych zagadnień przed forum Ligi Narodów, Gdańsk bowiem musi żyć.

Komentując podpisanie protokołów polsko-gdańskich, „Danziger Neueste Nachrichten“ wyrażają zdanie, że Polska zdecydowała się na przystąpienie do rozmów z Gdańskiem po bardzo poważnych perswazjach ze strony dyrektora Rostinga. W dalszym ciągu pismo zaznacza, że deklaracje złożone w sobotnich protokołach nie mają charakteru umowy, stanowią tylko pakt, który opiera się na moralnej wiarygodności kontrahentów. Dziennik kończy, że doświadczenia ostatnich 10 lat współpracy Gdańska z

Polską przyniosły zbyt liczne zawody, tak, że obecnie nie można mieć żadnych złudzeń poza nadzieją wypełnienia zawartych w protokółach zapewnień. Wysłanie przez Polskę sprawy port d'attache, dowodzi, jak wielkie znaczenie nadaje Polska tej kwestii.

„Danziger Volksstimme” zaznacza, że podpisanie protokółów, iż poprawa stosunków polsko-gdańskich nastąpić może jedynie na drodze porozumienia. Zwolennicy stronnictw, które bezustannie głoszą, że za pomocą energicznych słów uzyskać można więcej, niż w obopólnym porozumieniu, przekonali się sami teraz, że tak nie jest. Organ socjalistyczny wyraża dalej nadzieję, że zarówno Polska, jak i Gdańsk wyciągną z tego konsekwencje, następnie dziennik wyraża głęboką nadzieję, że zapewnienia Polski co do zaniechania bojkotu będą ziszczone. Oczekujemy — pisze dalej dziennik — że czynniki miarodajne gdańskie przeciwstawiają się energicznie wszelkim próbom naruszenia pokoju gospodarczego wewnątrz kraju. Sprawa port d'attache stanowi — zdaniem „Danz. Volkstimme” — daleko idącą koncepcję ze strony Gdańska. O ileby senat lewicowy uczynił podobny krok, to wszyscy nacjonalisci gdańscy obrzuciliby go stekiem obelg i zarzutów. Oczywiście ustępstwa te zostały przyznane w celu uzy-

skania deklaracji w sprawie bojkotu. Ten punkt widzenia w rokowaniach polsko-gdańskich jest jednak niczem innym, jak tylko polityką porozumienia.

„Danziger Allg. Ztg.” oświadcza w swym komentarzu, że deklaracja ze strony Polski co do zaprzestania bojkotu i kwestii kontroli celnej w stosunku do towarów gdańskich, oznacza zasadniczą i zupełną zmianę polityki prowadzonej w ostatnich latach przez Polskę wobec Gdańska. Uzyskane bowiem jasne oświadczenie rządu polskiego pozwala spodziewać się znacznych ułatwień w położeniu gospodarczym Gdańska. W protokół w sprawie port d'attache, dającym dowód tej lojalności Gdańska, Polska uznaje międzynarodowy regulamin co do zawijania statków wojennych do portu gdańskiego. Z ograniczenia terminu ważności ułatwień przyznanych w tej sprawie Polsce wynika, że Gdańsk sam ustalił rozmiar tych ułatwień.

Podpisanie protokółów może być punktem zwrotnym w stosunkach polsko-gdańskich. Polska musi dać jednak dowód wyrażonej w protokółach dobrej woli. Niema powodu do złudzeń lub radości z powodu podpisania protokółów — kończy dziennik — należy jednak przypuszczać, że Polska uzna i doceni dobrą wolę Gdańska do współpracy.

KRONIKA ZAGRANICZNA

(Według telegramów własnych i agencyjnych)

Sytuacja w Niemczech

PO ZERWANIU ROKOWAŃ Z HITLEREM

Sobotnia konferencja prezydenta Hindenburga z Hitlerem znalazła wczoraj sensacyjny epilog w półurzędowych wyjaśnieniach.

Według tego komunikatu Hitler w czasie rozmowy z prezydentem zażądał dla siebie takiej samej władzy, jak Mussolini posiada w Rzymie. Komunikat stwierdza, że Hitler dosłownie użył powyższego wyrażenia.

W związku z tem koła polityczne przypominają zobowiązanie, złożone przed wyborami przez Hitlera, że poprze on rząd ponadpartyjny, mianowany przez Hindenburga. Zobowiązanie to nie było ograniczone w czasie, lecz — jak

stwierdza w kołach miarodajnych — obowiązywało na cały okres urzędowania gabinetu Papena.

Wczoraj odbyło się posiedzenie rady ministrów Rzeszy, na którym omawiano sytuację wewnątrz-polityczną.

W kołach politycznych twierdzą, że rząd obradował nad programem walki z bezrobociem oraz nad sytuacją, wytworzoną przez zerwanie rokowań z Hitlerem.

Jak brzmi półurzędowe doniesienie, rząd zdecydowany jest wszelkimi siłami utrzymać w kraju ład i porządek i zapewnić obywatelom normalne warunki pracy; pogłoski o zamiarze odroczenia Reichstagu nie znajdują potwierdzenia.

HITLER PRZECIWKO NIEMIECKO-NARODOWYM

Ośrodkiem zainteresowania politycznego jest w Niemczech dalsza taktyka partii hitlerowskiej, znajdującej się obecnie na rozdrożu, po zerwaniu rokowań z prezydentem Rzeszy. Podobno w bieżącym tygodniu ma się odbyć kongres narodowych socjalistów, w którym wezmą udział wszyscy posłowie stonniotwa.

Przywódca hitlerowców Goebbels ogłosił artykuł, w którym stwierdza, iż prędzej, czy później rząd Papena będzie musiał się poddać. „Ruch hitlerowski wykazuje żywiołowy pęd, którego nie nie zdoła złamać Rząd Papena trzymający się na bagietkach Reichswehry, na których jednak

długo wysiedzieć nie można. Ruch hitlerowski ma przed sobą w dalszym ciągu jedno hasło: władza dla Hitlera”.

Sensacją dnia jest niesłychanie gwałtowny atak hitlerowskiego „Angriffu” na stronnictwo niemiecko-narodowych. „Jak najbardziej będziemy musieli obecnie prowadzić walkę — pisze organ hitlerowców — przeciw kłicie szlacheckiej zgrupowanej dookoła Huggenberga, która raz jeszcze przeszkodziła hitlerowcom w objęciu władzy. Odrodzenie Niemiec możliwe będzie dopiero wówczas, gdy uporamy się z tymi „reakcyjnymi zdrajcami”. W tej chwili są oni niebezpieczniejsi nawet od marksistów”.

FRANCJA

KONGRES PAX ROMANA. Wczoraj zakończył się pierwszy kongres związku Pax Romana, rozpoczęty początkowo w Bordeaux, a przeniesiony następnie do Lourdes, do którego wszyscy uczestnicy kongresu odbyli pielgrzymkę. Głównym tematem ostatniego posiedzenia było „rozbrojenie w duchu i w sercach”.

NOWY POSEŁ CHIN Wellington-Koo, który przydzielony był z ramienia Chin do komisji Lyttona, mianowany został posłem w Paryżu.

W. BRYTANIA

ŚCISŁA WSPÓŁPRACA Z FRANCJĄ została postanowiona na konferencji prezesów banków emisyjnych: angielskiego i francuskiego. „Financial News” donosi, iż między Bankiem Anglii i Bankiem Francji zawarte zostało porozumienie, przewidujące ścisłą współpracę obu banków. M. in. porozumienie to przewiduje interwencję Banku Francji w sprawie podtrzymania kursu waluty angielskiej, jeżeli to okaże się konieczne. Po zawarciu francusko-angielskiego paktu zaufania współpraca obu banków jeszcze bardziej się wzmocniła.

NIEMCY

„BIAŁA KSIĘGA” TERORU ANTYSEMICKIEGO. Centralny związek żydów niemieckich przesłał prezydentowi Hindenburgowi „białą księgę”, zawierającą dokumenty i akty wystąpień antyżydowskich narodowych socjalistów.

Z polecenia prezydenta Hindenburga odpowiedział związkowy sekretarz stanu Meissner, oświadczaając, że prezydent Rzeszy jaknajostrożniej potępia wszystkie wystąpienia przeciw żydom niemieckim i ubolewa nad nimi. „Białą księgę” wraz z dokumentami prezydent polecił przesłać do zbadania ministrowi spraw wewnętrznych.

WŁOCHY

PRZEGLĄD FLOTY WOJENNEJ. Wczoraj w obecności króla i Mussoliniego, członków rządu oraz dziesiątków tysięcy widzów odbył się w Tarenzie przegląd je-

dnostek bojowych morskich, który zakończył manewry floty włoskiej.

GRECJA

NAPRĘŻONA SYTUACJA POLITYCZNA. Venizelos w komunikacie do prasy oświadczył, że gdyby wbrew przypuszczeniom partia ludowa odniosła zwycięstwo w wyborach nie dając przytem niezbędnej gwarancji utrzymania dotychczasowego regimu, obecny rząd odmówi oddania władzy.

Przywódcy opozycji stale oświadczają, że republika nie grozi żadne niebezpieczeństwo. Protestują oni również przeciw istnieniu ligi wojskowej antyrepublikkańskiej.

ŁOTWA

PROWOKACJE ANTYPOLSKIE NA MIĘDZYN. ZJEDZIE STUDENTÓW. Wczoraj, wieczór, został zamknięty kongres Międzynarodowej Konfederacji Studentów (C. I. E.).

Ogólną uwagę zwracało, iż delegacja litewska na kongresie oraz delegacja studentów białoruskich, przybyła z Pragi, rozdawały wśród uczestników kongresu broszury antypolskie, które dotyczyły litewskiego punktu widzenia na sprawę wileńską oraz omawiały rzekome zamykanie szkół białoruskich przez władze polskie.

KANADA

KONFERENCJA IMPERJALNA. Według wiadomości z Ottawy, konferencja imperjalna zakończy się w czwartek, dn. 18 b. m. Wydaje się zupełnie pewne, że z punktu widzenia zacieśnienia węzłów gospodarczych pomiędzy poszczególnymi państwami imperjum, konferencja zakończy się fiaskiem. Prawdopodobnie dla uratowania pozorów konferencja uchwali założenie biura stałego dla rozwoju stosunków handlu imperjalnego z siedzibą w Londynie. Istniejące preferencje celne będą utrzymane i być może nieco rozszerzone. Kwestia unii monetarnej nie wejdzie wcale na porządek dzienny konferencji.

Nowy ambasador Włoch

Nowomianowany ambasador Królestwa włoskiego w Warszawie Józef Bastianini urodził się w Perugii w 1899 r. Bastianini wziął udział w wojnie światowej w ostatnim jej okresie. Do partii faszystowskiej wstąpił w okresie tworzenia się jej i wziął udział w marszu na Rzym.

W 1922 r. został mianowany wicesekretarzem partii, a w 1924 r. sekretarzem związków faszystów zagranicą oraz posłem do parlamentu. Od listopada 1926 do maja 1927 r. był podsekretarzem stanu dla gospodarki narodowej, wreszcie w 1928 r. otrzymał nominację na ministra w Tangerze w charakterze agenta dyplomatycznego.

Sukces polskiego lotnictwa turystycznego

PIERWSZE DNI CHALLENGE 1932 R.

W ub. sobotę rozpoczęły się w Staaken pod Berlinem Międzynarodowe Zawody Samolotów Turystycznych. Na 67 zgłoszonych zawodników przybyło na lotnisko w Staaken 42. W tem niemieckich 15. francuskich 9, włoskich 7, polskich 5, czeskosłowackich 4 i szwajcarskich 2.

W próbach technicznych polski zespół odniósł ogromny sukces. Mianowicie w ocenie badania wyekwipowania okazało się, że maszyny polskie górują nad aparatami wszystkich innych uczestników. 2 z pośród naszych aparatów uzyskały 86 pkt., a 3 — 84 pkt. Włosi otrzymali po 83 pkt., niemieckie aparaty otrzymały od 45 do 72 pkt., przyczem samoloty „Klemma” uzyskały najwyższą ilość — 72 pkt.

W badaniach technicznych zakwalifikowano dotychczas na pierwsze miejsce Włocha Stoppaniego (179 pkt.), za nim idzie Karpiński — 147 pkt. Donatti (Włochy) — 140 pkt. i Massenbach (Niemcy).

W konkursie najmniejszej szybkości przyleto za największą szybkość 87 kilometrów na godzinę przy 0 punktów. Za każdy pełny kilometr mniej liczyło się 2 punkty plus. Najpierw poddano tej próbie technicznej 12-ty uczestników. Z pośród nich jedynie Karpiński (Polska) osiągnął najwyższą ilość punktów — 50 przy średniej szybkości na godzinę, wynoszącej 60.08. Z pośród uczestników niemieckich Massenbach wyszedł z próby najlepiej, uzyskując najlepszy wynik 60.35.

Z całej Polski

Poważna katastrofa autobusowa pod Zakopanem

2 OSOBY ZABITE, 10 RANNYCH

W piątek rano wyleżdżała z Wiśnicza do Zakopanego autem ciężarowym wycieczka złożona z 23 osób. Na granicy powiatów łmanowskiego i nowosądeckiego na terenie gminy Trzcielana skutkiem złego prowadzenia przez szofera auto wywróciło się. Dwie osoby zostały zabite, a mianowicie: p. Łazarska, żona sędziego z Wiśnicza oraz 12-letnia dziewczynka nieustalonego nazwiska, dwie osoby są ciężko poranione, 8 zaś odgłosło rany lżejsze. Szofera, który doznał tylko lekkich obrażeń aresztowano.

KRAKÓW

— **Groźny pożar.** Wczoraj w południe w Szaflarach wybuchł groźny pożar, który zniszczył kilkadziesiąt domów mieszkalnych. Zaalarmowane miejscowe i okoliczne straże z trudem zdołały pożar zlokalizować. Do Szaflar wyleciał z Krakowa nacz. wyd. bezpieczeństwa Mała-szyński. Na miejscu zorganizowano komitet pomocy dla pogorzelców. Szkody są bardzo duże, chociaż dotychczas nieustalone. Ofiar w ludziach nie było.

— **Krwawe zajście.** W poniedziałek w godzinach popołudniowych na ul. Szpitalnej wynikło zajście pomiędzy jednym z oficerów, a sierżantem, będącym w stanie nietrzeźwym. W odpowiedzi na zrobioną uwagę przez oficer, sierżant rzucił się na porucznika i spoliczkował go. Znieważony oficer dobył rewolweru i czterema strzałami położył sierżanta trupem, poczem zgłosił się do komendy garnizonu i oddał się w ręce władz wojskowych. Prokuratora wojskowa wdrożyła dochodzenie.

ŁÓDŹ

— **Katastrofa samochodowa.** W Łodzi na ulicy 6-go Sierpnia, róg Gdańskiej nastąpiło zderzenie dwóch taksówek.

Taksówka, w której znajdowało się 5 pasażerów została całkowicie zdruzgotana. Wszyscy pasażerowie wraz z szoferem doznali poważnych uszkodzeń cieleśnych.

Rannych odwieziono do szpitala. (K.)

GDĄSK

— **Zawsze bezkarni...** „Danziger Volkstimme” donosi, że w ubiegłą sobotę podczas zwiedzania niemieckiego okrętu „Meteor” liczna grupa hitlerowców, jadących statkiem prowokowała publiczność. Następnie kilku hitlerowców bez mundurów, znajdujących się wśród publiczności napadło na przechodników, raniąc kastetami kilka osób. Podczas pościgu jeden z napastników groził nabitym rewolwerem. Policja ujęła trzech napastników, odbierając im broń palną, zostali oni jednak zwolnieni, mimo iż nie posiadali pozwolenia na noszenie broni.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

Wtorek dn. 16 sierpnia

BZIS: Joachima Ojca N.M.P. JUTRO: Jacka

Wschód słońca 5.10, zachód słońca 20.5

Ubyło dnia 2.06

Wschód księżyca 18.12, zachód księżyca 23.52.

Długość dnia 14.40

OGÓLNE

— SPRAWY UPOSAZENIOWE I EMERYTALNE NA ZJEZDZIE URZĘDNICZYM

Głównymi tematami obrad walnego zjazdu Związku Niższych Funkcjonariuszów Państwowych, który odbył się w Warszawie w dniach 14 i 15 b. m., były sprawy uposażeniowe i emerytalne. Związek stoi na stanowisku przywrócenia uposażenia z dnia 1 kwietnia 1931 r., t. zn. cofnięcia dwóch kolejnych obniżek 15 proc. i 10 procentowej. W zakresie spraw emerytalnych Związek domaga się obniżenia minimalnego czasu wysługi emerytalnej z 15 lat do dawnych 10 lat, oraz ubezpieczenia emerytalnego wszystkich pracowników kontraktowych.

— LOS ROBOTNIKÓW POLSKICH W HOLANDJI ZAGROŻONY

Za przykładem innych państw, rząd holenderski przystępuje do ograniczenia pracy cudzoziemców, wobec silnego wzrostu bezrobocia w Holandji. Liczba bezrobotnych wynosi tam obecnie około 170.000 osób, ponadto cały szereg zakładów pracy zapowiada dalsze redukcje. Wśród bezrobotnych, nie pobierających zasiłków, znajduje się kilkanaście tysięcy Polaków. Wobec braku odpowiednich konwencji między Polską a Holandją, bezrobotni robotnicy polscy uważani są za uciążliwych cudzoziemców i mają być wydalani.

— REEMIGRACJA DO STANÓW ZJEDNOCZONYCH I KANADY

Syndykat Emigracyjny wzywa wszystkich reemigrantów do Stanów Zjednoczonych i Kanady, którzy posiadają paszporty konsularne, aby przed wyjazdem do Ameryki zgłaszali się zawczasu do agentur lub centrali Syndykatu celem sprawdzenia dokumentów. Ostatnio bowiem zdarzało się często, że reemigranci przybywają do transportu z paszportami konsularnymi, które utraciły swą ważność. Przybycie do transportu z nieważnym paszportem konsularnym naraża reemigranta na koszt podróży do miejsca zamieszkania w Polsce i z powrotem, albowiem prolongata paszportu wymaga uzyskania tam pewnych dokumentów.

— ZAPISY DO PAŃSTW. SZKOŁY OGRODNICTWA

W Państw. Szkole ogrodnictwa zapisy na nowy rok szkolny nie zostały jeszcze zamknięte. Zgłoszenia z dołączeniem wymaganych dokumentów kierować należy do Dyrekcji Szkoły: Poznań, ulica Śniadeckich 54/58. Bliższe dane o szkole zawarte są w prospekcie, który sekretariat Szkoły wysyła zainteresowanym na żądanie.

MIEJSKIE

— UCZESTNICY „CHALLENGE 1932” W PRZELOCIE NAD WARSZAWĄ

W dniu 21 b. m. w godzinach między 9 m. 30 r. a 12 w południe lądować będą w Warszawie uczestnicy tegorocznego międzynarodowego konkursu samolotów turystycznych („Challenge 1932 r.”). W czasie przybywania samolotów do Warszawy i startu ich w dalszą drogę, lotnisko warszawskie dostępne będzie dla publiczności, która będzie mogła ujrzeć wszystkie samoloty przelatujące przez Warszawę w liczbie około 50-ciu. Organizację „Challenge” na terenie Warszawy przeprowadza Aeroklub Warszawski.

— ECHA KATASTROFY SAMOCHODOWEJ

Pułkownikowa Rayska, która przed kilkoma dniami padła ofiarą katastrofy samochodowej w powiecie limanowskim, przewieziona została do Warszawy i umieszczona w szpitalu mokołowskim. Stan zdrowia jej nie budzi obaw. P. Rayska odniosła ciężkie obrażenia, doznając złamania prawego obojczyka, uszkodzenia prawej łopatki i klatki piersiowej oraz ogólnego wstrząsu nerwowego.

— ULATWIENIA W ODBIORZE PRZESYLEK ŻYWOŚCIOWYCH

Dyrekcja Poczty w Warszawie podaje do wiadomości, że mieszkańcy stolicy oraz firmy itp., pragnący dla pośpiechu podejmować osobiste nadchodzące dla nich paczki żywnościowe, poczynawszy od 16 sierpnia r. b. będą mogli już po godzinie od czasu nadejścia pociągu pocztowego do Warszawy podejmować owe paczki w Głównym Urzędzie Pocztowym przy Placu Napoleona (wejście od ul. Wareckiej, Dział Oddawczo-Paczkowy, okienko nr 11. Zainteresowani winni zgłosić się w Głównym Urzędzie Pocztowym, celem złożenia pisemnego oświadczenia, dotyczącego bezpośredniego odbioru tych paczek.

— ZAKOŃCZENIE STRAJKU WŁOSKIEGO W STRAŻY

W ub. sobotę strażacy, po otrzymaniu reszty zaległej pensji za m. lipiec, zakończyli strajk włoski, trwający od 13 lipca. Praca w warsztatach, czyszczenie pojazdów oraz codzienne ćwiczenia odbywają się obecnie normalnie.

Zjazd Straży Pożarnych

(n. n.) W niedzielę od wczesnego rana około 3.000 strażaków przybyło do stolicy, by uczestniczyć w 5-tym ogólnopolskim zjeździe delegatów głównego Związku Straży Pożarnych R. P., który pod wysokim protektorem p. Prezydenta Rzplitej oraz pierwszego Marszałka Polski w dwudniowych obradach miał ustalić wytyczne, zmierzające do dalszego świetnego rozwoju straży pożarnych na terenie Państwa Polskiego.

O godz. 9-ej r. wśród fanfary licznych orkiestr rozpoczyna się msza święta odprawiana przez ks. Marka przy umajonym zieleńcu i kwiecień polnym ołtarzu polowym. Licznie zgromadzeni przedstawiciele Związku, ze wszystkich dzielnic z prezydium Rady Naczelnej, woj. Twardo, insp. Jaroszewskim i wielu innymi zasłużonymi działaczami strażactwa polskiego zwartą grupą otaczają ołtarz, dalej zaś olbrzymim pierścieniem ustawili się liczne oddziały strażaków województwa warszawskiego. Po ukończeniu Mszy św. rozpoczyna się defilada przed starszą Związku. Prezes, woj. Twardo, w otoczeniu członków Rady Naczelnej i zarządu Związku oraz licznie przybyłych delegatów ze wszystkich województw, salutuje kroczące sprężystym krokiem oddziały straży ochotniczych z prowincji.

Olbrzymi hall Politechniki o godz. 10.30 wypełnia się strażakami. Za stołem prezydyjnym, nad którym zwisają sztandary polskie, francuskie i czeskosłowackie, ustawiają się półkolem poczty sztandarowe straży nowoswieckich, w pierwszym rzędzie wśród kongresowych gości zajęli miejsca: p. minister Pieracki, delegat strażactwa francuskiego, komendant straży paryskiej pułk. P. Poudroux, prezes krajowego zw. strażactwa na Morawach p. Rudolf Ludwig oraz prezes zw. polskich straży pożarnych w Czechosłowacji p. Rudolf Cichy.

Przybyłego ze switą na otwarcie zjazdu p. Prezydenta Rzplitej przyjmuje ustawiona przed Politechniką strażacka kompania honorowa, a jedna z członkin drużyn kobiecych wręcza dostojnemu Protektorowi strażactwa wianek kwiecia, najmłodszy zaś strażak, 5-letni Zbigniew Mierza, pięknie wydaną książeczkę „Na straźnicy”. Powitany przez prezydium Zjazdu przy dźwiękach hymnu narodowego p. Prezydent zajął przygotowane dlań miejsce w sali obrad.

Zjazd zajął prezes Gł. Zw. Str. Poż. wojewoda Twardo, zaznaczając, że głównym tematem obrad zjazdu obecnego jest dokonanie rewizji statutu związku. Na-

stępnie przemówił min. Pieracki, życząc Zjazdowi owocnej pracy i zapowiadając wprowadzenie w życie jednolitej dla całej Polski ustawy pożarniczej, opracowywanej obecnie przez Rząd.

Po przemówieniach gości zagranicznych p. plk. Poudroux, p. Ludwiga i Cichego oraz odczytaniu licznych depesz z życzeniami nadesłanymi od niemogących brać udziału w Zjeździe delegatów Węgier, Jugosławji, Belgji—zakończyła się oficjalna część zjazdu.

Przed opuszczeniem sali p. Prezesowi wręczył wykonany przez strażaków z Ostrowitego maleńki dobrze funkcjonujący model sikawki pożarnej komendant tamtejszej straży p. Straburzyński.

Po południu w niedzielę zjazd pracował w komisjach: skarbowo-finansowej pod przewodnictwem dr. Wielgusa z Krakowa i technicznej pod przewodnictwem p. Milewskiego z Bydgoszczy.

Równocześnie na polu Mokotowskim odbywały się przed komisjami sędziowskimi zbiorowe i jednostkowe zawody strażackie.

W drugim dniu zjazdu, o godz. 10 rano, wyruszył wielki pochód straży ogniowych z pola Mokotowskiego na plac Marszałka Piłsudskiego, gdzie na grobie Nieznanego Żołnierza p. prezes Twardo, złożył wieniec od strażactwa polskiego, p. plk. Poudroux od strażactwa francuskiego i p. R. Ludwig od strażactwa czeskosłowackiego.

O godz. 11-ej rozpoczęły się plenarne obrady zjazdu w auli Politechniki pod przewodnictwem woj. Twardo. Zjazd jednomyślnie przyjął referowane przez pp. Arczyńskiego, dra Wielgusa i p. Milewskiego wnioski komisji regulaminowo-prawnej, skarbowej i technicznej. Wnioski te, wprowadzające pewne zmiany regulaminowe, zatwierdzające budżet Związku oraz ujednolajniające systemy ratownictwa, zostały przyjęte i przekazane zarządowi do wykonania. W przemówieniu obrazującym, żądania i cele związku, przewodniczący podziękował uczestnikom zjazdu za wyteżoną pracę, w następstwie której Zjazd dokonał unifikacji strażactwa na terenie całej Polski.

Dwudniowy Zjazd strażactwa zakończony został zawodami zbiorowymi i jednostkowymi, którym przyglądały się liczne tłumy Warszawiaków, nie szczędzące głośniejszych objawów sympatii dla dzielnych strażaków.

W rocznicę bitwy pod Warszawą

UROCZYSTOŚĆ NA CMENTARZU RADZYMIŃSKIM

Wczoraj, jako w dwunastą rocznicę bitwy radzymińskiej, odbyła się podniosła uroczystość, poświęcona pamięci poległych na polach Radzymina przed dwunastu laty w walkach z nawałą bolszewicką. W godzinach rannych po wysłuchaniu mszy św. w miejscowym kościele parafialnym, oddziały P. W. z całego powiatu, straży ogniowej, cechy, delegacje stowarzyszeń i organizacji społecznych przybyły z Warszawy oraz tłumy ludności Radzymina i powiatu udały się na cmentarz poległych boha-

teów pod Radzyminem. Po złożeniu kwiecia na grobach poległych zostało odprawione uroczyste nabożeństwo w kaplicy-pomniku na cmentarzu. Na nabożeństwie byli obecni przedstawiciele władz administracyjnych, delegacje organizacji i stowarzyszeń z powiatu, z miasta Radzymina, z Warszawy oraz tłumy ludności.

Podniosła uroczystość zakończyła uroczysta akademja w sali kina „Europa” w Radzyminie.

Zakończenie Olimpiady w Los Angeles

W przedostatnim dniu igrzysk olimpijskich w sobotę odbyło się szereg finałowych rozgrywek.

W finale biegu na 400 m. stylem dowolnym pań pierwsze miejsce zajęła wielokrotna mistrzyni świata Madison (Ameryka) w świetnym czasie 5:28,5 ustanawiając nowy rekord świata.

Finał biegu ósemek przyniósł niesłychaną sensację w postaci zwycięstwa Ameryki i sromotnej klęski Anglii reprezentowanej przez słynną ósemkę Cambridge, która zajęła ostatnie miejsce w tej konkurencji za Ameryką, Włochami i Kanadą.

W finale czwórek bez sternika pierwsze miejsce zajęła osada angielska, przed Niemcami, Włochami i Ameryką.

W ogólnej punktacji zespół japoński zdobył tytuł mistrza świata w pływaniu.

Finał biegu na 200 m. stylem klasycznym panów przyniósł klęskę prawie wszystkim przedstawicielom rasy białej. Z sześciu startujących, aż pięciu należy do krajów egzotycznych, jedynie Sietas (Niemcy) zdołał zająć czwarte miejsce.

PILLER NAJLEPSZY SZABLISTA ŚWIATA

W finałowych rozgrywkach Indywidualnego turnieju szermierczego na szable pierwsze miejsce zajął Piller (Węgry), zdobywając mistrzostwo olimpijskie, 2) Gaudini (Włochy), 3) Kabos (Węgry).

STRZELECKI KONKURS OLIMPIJSKI

W konkurencji strzelania z broni długiej (karabinu) pierwsze miejsce zajął Ronumark (Szwecja), 2) Huet (Meksyk).

WĘGRZY MISTRZAMI W WATERPOLO

Finałowy mecz w waterpolo rozegrany między Węgrami, a Ameryką zakończył się pogromem drużyny ame-

rykańskiej w stos. 16:0. Tem samym mistrzostwo olimpijskie w waterpolo zdobyli Węgrzy, 2) Niemcy, 3) St. Zjednoczone.

JAPOŃCZYK ZDOBYWA PUHAR NARODÓW

Po zamknięciu Olimpiady w ub. niedzielę na głównym stadionie wobec 100.000 widzów rozegrany został konkurs o puchar Narodów. Bieg przyniósł niesłychaną sensację w postaci zwycięstwa Japończyka por. Takeschi Nishi. Drugim z kolei był Amerykanin Chamberlain, trzecim von Rosen (Szwecja). Ze startujących drużyn żadna nie ukończyła biegu. Nagrody zespołowej nie przyznano więc nikomu.

UROCZYSTY ZAMKNIĘCIE X OLIMPIADY

Niedzielne uroczystości zamknięcia igrzysk olimpijskich wywołały w Los Angeles ogromne zainteresowanie. Ogromny stadion wypełniony był do ostatniego miejsca. Zakończenie igrzysk rozpoczęło się od zgaszenia znicza olimpijskiego, który płonął na wieży, obok głównego wejścia na stadion. W międzyczasie ustawiona bateria dział oddała szereg salw. Następnie przy dźwiękach trąb grających fanfary zdjęto z głównego masztu flagę olimpijską i oddano ją na przechowanie burmistrzowi Los Angeles, która zawiśnie dopiero po 4 latach na stadionie olimpijskim, tym razem w Berlinie.

Nekrologia

Stanisław Chęciński, student Uniw. Warsz., lat 27. Pogrzeb dnia 17 b. m. na Powązkach.

Józef Lubecki, dr. medycyny, lat 67. Pogrzeb dnia 16-go b. m. na cmentarzu Bródzińskim.

Irena Rakowska, studentka III kursu filozofii, lat 23. Pogrzeb 16 b. m. na Powązkach.

Redaktor odpowiedzialny: ST. TELSZEWSKI